

ת"פ 35114/08/15 - מדינת ישראל נגד א ר

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 35114-08-15 מדינת ישראל נ' ר

לפני כבוד השופט אמיר טובי
המאשימה
נגד
הנאשם
נוכחים:
ב"כ המאשימה: עו"ד גב' רונית סופר
ב"כ הנאשם: עו"ד גיל דביר
הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע בכתב אישום, שתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות רכוש המתייחסות לארבעה אישומים שונים.

במבוא לכתב האישום נאמר כי בלילה שבין 11-12/8/2015 החליט הנאשם לגרום נזק למספר כלי רכב שבשימושם של בני משפחתו בישוב ח. לשם כך הצטייד בבקבוק ובו חומר דליק, קרטון, סמרטוטים ומצית. באישום הראשון נאמר כי ביום 12.8.2015 לפנות בוקר, שפך הנאשם חומר דליק על חלקו השמאלי אחורי של רכב השייך לקרוב משפחתו. הרכב החל לעלות באש אולם הבעלים של הרכב ובני משפחתו עשו לכיבוי השריפה. כתוצאה ממעשי הנאשם נהרס הגלגל השמאלי אחורי של הרכב הנ"ל ונגרם קילוף לצבע מסביב לגלגל. באישום זה יוחסה לנאשם עבירה של חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413ה' לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

באישום השני יוחסה לנאשם עבירה של ניסיון חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413ה' +סעיף 25 לחוק העונשין. נאמר כי לאחר האירוע נשוא האישום הראשון, ניגש הנאשם לרכב השייך לבן משפחה אחר, שפך חומר דליק על חלקו הימני אחורי וניסה להציתו באמצעות מצית שהחזיק ברשותו, במטרה לפגוע ברכב.

לאחר האירוע נשוא האישום השני, ניגש הנאשם לרכב השייך לבן משפחה נוסף, שפך על חלקו הקדמי ימני חומר דליק וניסה להציתו באמצעות מצית במטרה להרוס או לפגוע ברכב במזיד. אירוע זה הוא נשוא האישום השלישי ובו יוחסה לנאשם עבירה של ניסיון חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413ה' +סעיף 25 לחוק העונשין.

האישום הרביעי מתייחס לאירוע נוסף שהתרחש לאחר האירועים נשוא האישומים הקודמים, במהלכו הגיע

הנאשם למונית השייכת לקרוב משפחתו ושפך חומר דליק לעבר הכנף הימני ושילח אש בחלקה הקדמי של המונית אשר החלה לעלות באש. שירות כבאות והצלה שהגיעו למקום הצליחו לכבות את האש. כתוצאה ממעשיו נגרם נזק כבד למונית אשר נשרפה בחלקה הקדמי. בגין אישום זה יוחסו לנאשם עבירות של הצתה, לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין וחבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413ה' לחוק העונשין.

2. ביום 5.10.2016 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום כמפורט לעיל. הנאשם הודה והורשע על סמך הודייתו, בהתאם להסדר, והוסכם כי הוא יישלח לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו וכי יושתו עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, כפוף להמלצת שירות המבחן ואישורו של הממונה על עבודות שירות. כן הוסכם כי על הנאשם יוטל צו מבחן, במסגרתו ימשיך בטיפול הפסיכיאטרי ובנוסף יוטל עליו עונש מאסר מותנה לגבי העבירות בהן הורשע.

3. בתסקיר שירות המבחן מיום 12.1.2017 נאמר כי מדובר בצעיר בן 20 המתגורר בבית הוריו ונשר מהמסגרת החינוכית לאחר 9 שנות לימוד עקב בעיות התנהגות וקושי להשתלב במסגרת החינוכית. מהאישורים הרפואיים והפסיכיאטריים שהוצגו בפני קצינת המבחן עולה כי הנאשם אושפז מספר פעמים בשנתיים האחרונות עקב מצב פסיכוטי עם תלונות סומטיות שונות. לאחר ביצוע העבירות ותחילת ההליך המשפטי, נלקח הנאשם לבדיקה פסיכיאטרית על ידי בני משפחתו והותאם לו טיפול תרופתי אשר גרם להחמרה במצבו. בסיכום רפואי פסיכיאטרי מיום 10.11.2015 צוין כי קיימות מחשבות שווא של רדיפה וכי השיפוט והתובנה לקויים. באשפוזו מחודש מאי 2016, עקב אבחנה כי לקה בהפרעה סכיזופרנית, הותאם לו מחדש טיפול תרופתי שאיזן אותו והסימנים הפסיכוטיים חלפו והוא שוחרר לביתו עם המלצה להמשיך מעקב פסיכיאטרי. בסיכום ביקורו האחרון מיום 25.10.2016 צוין המטפל הפסיכיאטר כי הנאשם סובל מתהליך סכיזופרני עם שיפור במצבו והוחלט על המשך טיפול תרופתי.

שירות המבחן הפנה לכך שאין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות והנאשם צוין בפני קצינת המבחן כי בעת ביצוע העבירות נשוא כתב האישום היה נתון להשפעת אלכוהול. בהתייחס לעבירות, השליך הנאשם את ביצועו על רקע שימוש לרעה באלכוהול ושלל כי העבירות בוצעו על קרע קונפליקטים עם קרובי משפחתו, בעלי הרכבים. בבואו להעריך את הסיכון לעבריינות עתידית והסיכוי לשיקום, צוין שירות המבחן כי הנאשם מגלה הבנה בסיסית ומצומצמת למשמעות העבירות אותן ביצע והשלכותיהן. נקבע כי קיים סיכון להישנות עבירות במצבים בהם הנאשם נתון להשפעות שליליות, בין היתר על ידי שימוש בחומרים ממכרים. לצד זאת, להערכת גורמי הטיפול חל שיפור במצבו של הנאשם וכי הוא ומשפחתו חשים כי הטיפול התרופתי מיטיב עמו ומייצב את מצבו.

לפיכך, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכו ייפקח שירות המבחן על המשך הטיפול הפסיכיאטרי ולצד זאת להטיל העונשים עליהם סוכם בין הצדדים.

4. בחוות דעתו של הממונה על עבודות שירות מיום 30.1.2017 נאמר כי לנאשם נערכה בדיקה רפואית ובעקבות הממצאים על אודות מצבו הנפשי, הוא נמצא בלתי כשיר באופן מוחלט, לעבוד בעבודות שירות.

5. בדיון שהתקיים בפניי ביום 6.3.2017 ציין ב"כ המאשימה כי בעקבות חוות דעתו השלילית של הממונה, סוכם כי הנאשם יופנה פעם נוספת לשירות המבחן על מנת שתיבדק אופציה לעבודות את התסקיר בצורה של פיקוח הדוק יותר לתקופה ארוכה יותר עם התחייבות להמצאת מסמכים רפואיים וטיפול פסיכיאטרי שוטף. בעקבות כך הופנה הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן.
6. בתסקיר המשלים מיום 4.5.2017 נאמר כי בהמשך לתסקיר הקודם נבחנה פעם נוספת האפשרות לשלב את הנאשם במסגרת חוץ ביתית אולם הנאשם ומשפחתו הביעו התנגדות לבחינת אפשרות זו. לאור מצבו היציב והמאוזן, כמתואר על ידי הרופא הפסיכיאטר המטפל בו, ולמרות הקשיים הרגשיים מהם עדיין סובל הנאשם, ובשים לב לכך שהטיפול התרופתי מטיב עמו ועשוי לייצב את מצבו ולהפחית את הסיכון להתנהגות פוגענית לעצמו ולסביבתו, סבר שירות המבחן כי קיימת חשיבות לאפשר לנאשם להמשיך בתהליך הטיפול בו הוא משולב. צוין כי בני משפחתו מצליחים להוות עבורו רשת תמיכה, מה שעשוי גם כן להפחית מהסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.
7. לפיכך, חזר שירות המבחן על עמדתו שהובעה בתסקיר הקודם לפיה יועמד הנאשם למבחן בצו מבחן לתקופה ארוכה יותר של 18 חודשים, במהלכם יפקח שירות המבחן על המשך הטיפול הפסיכיאטרי ויעמוד בקשר עם הגורמים המטפלים בו. במקביל יפעל מולו למיצוי הזכאות לסל שיקום, באמצעות גורמי הרווחה, ככל שיביע רצון לכך.
7. בדיון שהתקיים בפניי ביום 10.5.2017 בקשו ב"כ הצדדים לאמץ את המלצות שירות המבחן, תוך שהוסכם כי הנאשם יחויב בפיצוי המתלוננים שרכבם נפגע כתוצאה מעשיו. ב"כ המאשימה ציין כי ההסכמה ניתנת לאור נסיבותיו המיוחדות של תיק זה.
8. העבירות בהן הורשע הנאשם חמורות, בעיקר עבירת ההצתה, בשל המסוכנות הרבה הנשקפת המנה ואופייה הפוגעני. נאמר לגביה כי יודע אתה את ראשיתה אך סופה מי ישרנה (ע"פ 723/13 **עוידה נ' מדינת ישראל** (20.11.2013)). מכאן העונש החמור אותו ראה המחוקק להציב בצדה בדמות 15 שנות מאסר.
9. בהביאי בחשבון את נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, את היקפן, את הנזק שנגרם מביצוען ואת הנזק העצום שעלול היה להיגרם מהן ואת מדיניות הענישה הנוהגת בכגון דא, אני סבור כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 - 36 חודשי מאסר בפועל.
10. יחד עם זאת, הנסיבות הייחודיות של תיק זה מצדיקות, שלא לומר מחייבות, סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום, וזאת בהתאם לסעיף 40ד(א) לחוק העונשין. מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם סובל מזה שנים מתחלואה פסיכיאטרית בגינה אושפז בעבר מספר פעמים עקב מצב פסיכוטי וכי בעקבות ההליך בתיק דנא הוא החל בטיפול תרופתי המטיב את מצבו, מאזן אותו ומפחית באופן ניכר את

המסוכנות הנשקפת הימנו להישנות מעשים דומים בעתיד. מדובר בבחור צעיר, נעדר עבר פלילי קודם וניכר כי משפחתו התגייסה על מנת להביא לייצוב מצבו הנפשי ונרתמה לתמוך בו ולסייע בידו לשמור על איזון. ככל שהנאשם יתמיד בטיפול ובכך תפחת המסוכנות הנשקפת הימנו, לא זו בלבד שיוטב לו באופן אישי אלא שכל החברה תצא נשכרת מכך. בנסיבות המיוחדות של המקרה דומה כי השיקול השיקומי גובר על יתר השיקולים ומצדיק אישור ההסדר שנעשה בין הצדדים.

11. לצד השיקולים המקלים המתבטאים בעובדה כי עסקינן בנאשם נעדר כל עבר פלילי וזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק, וכן בהודייתו המגלמת נטילת אחריות על מעשיו, יש ליתן את הדעת לכך שהצדדים הגיעו להסכמות במסגרת הסדר טיעון. הכלל הוא שבית המשפט לא ידחה הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים אלא בנסיבות חריגות בהן האינטרס הציבורי מחייב זאת. לא מצאתי כי בענייננו מתקיימות אותן נסיבות חריגות שיש בהן כדי להצדיק דחיית הסדר הטיעון.

12. לפיכך, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור משך שלוש שנים מהיום עבירת הצתה ויורשע בגינה.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור משך שלוש שנים מהיום עבירת חבלה במזיד ברכב ויורשע בגינה.

ג. בהתאם להמלצת שירות המבחן, מוטל על הנאשם צו מבחן למשך 18 חודשים. במהלך תקופה זו יפקח שירות המבחן אחר המשך הטיפול הפסיכיאטרי ויעמוד בקשר עם הגורמים המטפלים בנאשם. במקביל, יפעל שירות המבחן מול הנאשם למיצוי הזכאות לסל שיקום, באמצעות גורמי הרווחה, ככל שהנאשם יביע רצון ונכונות לכך.

הוסבר לנאשם כי ככל שלא ימלא אחר הוראות שירות המבחן ו/או יבצע עבירה נוספת כל שהיא בתקופת הפיקוח, כי אז ניתן יהיה להחזיר את הדיון בעניינו לבית המשפט ולגזור עליו עונש נוסף, הכל בשים לב לעבירה בה הורשע.

ד. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים באישום הראשון והרביעי בסך 3,000 ₪ לכל אחד. הפיצוי ישולם בעשרה שיעורים חודשיים שווים ורצופים בסך 600 ₪ כל אחד, אשר מועד סילוק התשלום הראשון יחול ביום 20.6.2017 ויתר התשלומים ב 20 לכל חודש עוקב. לא שולם אחד התשלומים במלואו או במועדו, תעמוד היתר לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' אייר תשע"ז, 16 מאי 2017, בנוכחות הצדדים.